

R Î S E T E

APARE IN TÔTE DUMINICELE

P L Î N S E T E

ADMINISTRATIA

24. — Strada Academiei, — 24

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

ABONAMENTUL

Dece lei pe an în toată țara

RÎS ȘI PLÂNS

*Azi una..., mâine alta..., ș'ășa se ține rôtă
Concesii de concesii, și noi trăgem din greu
La jugul umiliri, cu ceafa 'ncovoiată,
Cu pasu 'n tremurare, cu fruntea înflerată,
Hulind pe Dumnezeu!!.....*

*Cunoștem unde-i răul..., din care parte vine,
Vedem..., și trădătorul cu scopul îndrăcit
Il știm..., și und' ne duce unelteleș meschine,
Cu gróză în simțire, cu jale și rușine
De mult 'l-am bănuț!!.....*

*Dar, țara are lege așa de respectată
In cât, calușu 'n gură norodului 'i-a pus,
Și noi, vorbim satiric ca 'n vremea d'altă dată,
Ridând, plingem o fără..., atât de încercată,
Aprôpe de apus!!.....*

*Copii cu dor de fără..., e timp...; ora fatală
Aprôpe e să sune să móră un popor!...
Mișcați a vóstre brațe!..., Voț geniuri, la iveală
Eșiți din întuneric, și, fără de șială,
Dați mână de ajutor!*

*Acum, mai mult c'alt-dată, acestei țerișore
Lipsește principalul: vigóre și condeiu,
Căci cruda umilită în giulgiu 'i ne 'nfășóră...;
Străinii din afară... în întrul, ne dobóră
Lutosu-ne bordei!!.....*

*Eșiți! căci Franța rupse a dênșit amicie,
Svirlindu-ne, în față, cuvântul de ingrați...;
De azi, cinci-deci și sease, pieri în vecnicie,
Și noi, fără de reazăm, cădea-vom în pruncie
De și suntem bărbați!*

*Eșiți, căci Eliade din grópa lui tresare
Vedându-vă cum ast-fel voi stați nepăsători
In ora de pericol, când țera 'n tremurare
Vă cere, cu durcere oftând, a ei scăpare
D'acești apăsători!!*

Cocârgea.

Bucuresci, 28 Iunie

Nenorocirile pe capul șefului colectivștilor, se ține ca pulberea de pe caini.

Par că e un făcut ca una să succedă pe alta fără milă.

Nici descântecile babei Mariuța nu le pot învinge.

Bietul Rege de la Florica o duce numai într'un necaz, și ce necazuri... Din cele mai grozave, din cele mai greu de suportat, dar

cum face că le resolvă c'o iuțelă și dibăcie de adevărat om diplomatic.

Veni rebelul cu Turcii. Ne băturăm și noi în tovărășie cu bețivii de la Nord. Repurtărăm victoria, fără să perdem vre un om, sau cel puțin să se sgărie cine-va la vre un deget. Și pentru a ne ști și muscalii de frică, le-am dat Basarabia ca să știe că nu suntem ca ei pretențioși, că dacă dă un tun numai de cât să ia milioane. Noi din contra suntem galantomii. In loc d'a lua mai dăm. Probă este purtarea nobilă ce am avut cu ei.

Al duoilea rebel și mai crâncen, care amenința țara cu părjol, a fost al lăcustelor, cari veneau echipate d'a distruge orașele, casărmile, armata și dughiana din strada Nouă. Regele Enache, c'o falcă 'n cer și alta 'n pământ, cu concursul lui Statis Pungășescu, termină rebelul înainte d'a-l incepe. Ce e drept, nici o cucerire nu s'a făcut, din nici o parte, așa că ambii beligeranți, Enache și Lăcustele, au rămas buni amici, promițându-i, in semn de prietenie, a 'l visita în curând la Florica.

Haiti și cutremurul.

In fața acestui flagel, nici diplomația, nici armele nu pot avea vre un rol.

Prin alifile de cari dispune magazinul *Universului* și cu ajutorul descântecelor babei Mariuța, cutremur n'am avut. Nu e vorbă și rugăciunile sfântului Papagal, la piciorle sfinteii Mița, nu puțin a contribuit la înlăturarea mării nenorociri ce ne amenința.

Acum, din chiar senin, ne pomenim cu Franța busumflată pe bietul Rege Bratianus primus, că se face foc pe el că de ce refuză mărfurile sale, dând preferință mardalelor nemțești.

Ei, dar cum vedem, Franța este redusă la cea mai estermă simplitate. Auđi, se nu scie ea încă, că noi suntem nemți de la cap până la picior, și că ne-am deprins a face tóte nemțește: a ne îmbrăca inemțește, a răbda nemțește, a introduce calcia nemțească în bogata, altă-dată, casă a rumânului; într'un cuvânt vrem să fim nemți numai în necazul Franțuzilor, se le arătăm că dispunem de mult *civilisation*.

Și mult ne sunt dragi, pare că am fi fost frați cu dênșii de când lumea.

Ba încă ne-a prins bine cu proiectul contra beției al doctorului Antoniu, căci dacă nu erau ei în țara noastră, și într'un număr măricel, pentru că vin ca frunđa și ca iarba de unde cu gândul nu gândești, rămâneam săraci

și de beție și nu știm de mai eram triumfători în alegeri.

Hatarul le-a fost mare.

Apoi au și o *araștiră* deosebită de a Franțuzilor. Dă-le bani cât de mulți, sute de mii de lei, ori moșii cât de multe, că ei le reruză. Nici nu se uită la așa ceva. Ce-va mai mult: au și darul galantomiei și tot-d'auna cu din *banii lor proprii*. Ei apoi, se te 'nduri d'asemenea bunătate de ómeni?

Apoi așa sunt Franțuzii?

Deja au și început să-și esprime recunoștința către noi, căci îi auđim cântând:

Vine nemțiile uscat
Tralalala
Și pleși ca porc increșat
Tralalala.

Also chind s'a increșat
Tralalala
Merși la tracule umflat
Tralalala.

Și lazam rumuni calici
Tralalala,
Chind se plegam noi d'aici
Tralalala.

Drept se vă spunem, ne-am deprins cu ei și ne sunt dragi cum ne erau pahonții muscălesci. De aceea rugăm pe Regele Enache se le dea tot ce avem, se nu ne părăsescă. D'or face nađuri se le dea cu *sila*, numai se ajungem și noi odată la demnitatea ce ne-o prepară Regele Enache, cu mult patriotism, de *Rumânische Stadt*.

Ciulină

Sfântul Papagal reintorcându-se din inspecțiunile *religióse* ce a făcut sfinților și sfântulețelor, de prin unele localități din Moldova, intenrimul sfinteii Mița încetédă de la 27 Iunie.

*

Coleștiviștii au înălțat la demnitatea de Rege pe Viđirul Enache. Decretul a apêrut în điarul oficial al regatului Florica, *Violența-Național-Zeitung*. Din această cauză sfântul Papagal a grăbit reintorcerea sa fiind-că în curând va avea loc *ungerea* noului rege.

*

După terminarea vacanțelor, la liceul sfântul Sava, se va înființa o nouă catedră pentru cursul fixării taxelor asupra notelor elevilor și modul distribuirii lor.

Acésta însemnéză progres în instrucțiune.

Se dice că catedra va fi ocupată fără concurs de un profesor special în asemenea materie.

Universul de săptămăna trecută conține crimele din săptămăna următoare. Anunță că i-a sosit un mare asortiment de omoruri din cele mai bine reșite. Recomandă, în pagina IV-a, Apa cerescă din fântănele lui Dumnezeu, singurul remediu eficace pentru creșterea dinților în două secunde și a urechilor în ori-ce mărime...

IMPARTIREA PREMIILOR

Ce larmă, ce vuet, prin cer s'aridică?
Ce șgomot de tobe s'aude treptat?
Fanfare răsună și tunete pică
E timpul când țara plătește treptat....
Și pune cunune pe fie-ce cap
Acelor ce'i sapă mormântul....

Nu 'ncap

In sală cu toții, veniți la serbare
Să vadă cum țara, coróna va da
Acelor ce 'ntruna, călcând pe onóre,
Prin intrigă și crime știură-a trada
Și Lege și Țară!.....

Iar muzica cântă

Mulțimea aclamă pe cei coronați.
In frunte pășește și 'necet se avântă
Jenică, gonitul de cei perciunați!
El trece, zîmbește la cei ce se 'nelin
Ș'arată coróna: *Succes la Berlin.*

* * *

Visternicul Lecca, măreț la figură
Primește la rându-i coróna, ș'apoi
Arată cu fală că nu se mai fură,
Că banii curg plóie, c'albinele 'n roi.
Dar mare amăgire, că toți au citit
Pe marea corónă: *Buget, Deficit!*

* * *

Acum Fălcoianu primește cununa
Atât de dorită de când e Spătar;
Răsplata e dréptă și Albu într'una
I-o spune cu alții, ce 'l fac de tresar!
El ține s'o pórte ca semn de credință
C'armata ș-aduc a ei umilință.

* * *

Și Radu pășește coprins de 'ngânfare
Și smulge coróna și trece curând,
In fine răsplata o ține, o are,
El vede o viață în roze născând!
Coróna conține în litere mari:
Afaceri destule, frumóse și rar!

* * *

Și Sturza Mitică, ministru la Culte,
Primit-a cununa ce Țara i-a dat;
E demn ca s'o pórte, căci multe, prea multe
Sunt faptele care cu drept l'a 'nălțat;
Dar vede coróna și trece posac
Sunt scrise pe dênșă: *Progres ca un rac!*

* * *

Acum Stolojanul coróna primește,
Acel ce domenii și are și dă,
Și 'nparte cu toții, împarte frățește
Moșia străbună!.....

Se 'ntórce și dă

Cu ochi de corónă și dinții îi strânge
E scris: *Apanagé* pe dênșă cu sânge

* * *

Și tobele bate și muzica sună
Apare Euache, vizirul vestit,
El pórta pe frunte o mare cunună
Frumóșă, compusă în mod iscusit.
Sunt flori de tot felul cu nume pompóse,
Cu nume mărețe alese 'n nadins,
Ca: *jafuri și crime, afaceri scabróse,*
Trădare ce ura în toți a aprins!
Mai e amăgire în mică floricele
Cu care el Tronul mulți ani a servit,
Mai e *lingușirea* în mari viorele
Ce spun că poporul e mult amăgit!
Dar uoa 'i mai mare în centru frumóși
Conține-Ascrivire la tot ce 'i stricin
A țerei Române!.....

Și mândru el pasă!

Fanfare răsună în cerul senin,
Mulțimea aclamă, și tobele tună,
Miniștri cu toții pășesc îngâmfați;
Dar cerul se 'ntunecă, trăsnește, tună
Pământul să 'nghiță pe cei coronați!

Corespondința particulară a „Ciulinului“

Bérlad, 27 Iunie 1885.

Domnilor Redactori,

Trebue să se fi auđit până în București sunetul clopotelor mari și mici care asurdise orașul întreg. Cerul de d'asupra bătrânei republici de corsari, luase boia fistichie de multă bucurie; o bandă de îngeri negri începuse a intona: *Bucură-te sfântă Mița, cea pururea făcătoare de Papagali!* Pământul se cutremură tot de multă bucurie, împreună cu suflarea întrégă. Și acestea tóte, pentru că înalt prea piticul Mitropărlit, patriarch în perspectivă al rahatului român de la Dunăre, călcase cu tremurânde-le-i picioré pe pământul Bérladului.

Eraú 8 ore de diminéță.. Cocoșii se sculaseră de mult și acum dedeu tărăcole împrejur găinilor... Sórele se ridicase d'o prăjină și jumătate, d'asupra dealului Mare, ca o bombă de dinamită (imitație) socialistă. Tóte, așa *glisele autori'ășii*, umpleau peronul gării întocmai ca o cetă de dulăi ai unei curți boeresci care alérgă inaintea unuia dintre stăpâni spre a'i linge mâna. Prea-lata boaită de la Huși! în fruntea tuturoră cu crucea în mână și cu patrahurul de gât bombănia mereú: *Adu'l dómne sănétos, cum e slab și pécátos.* Toți pochii, diaconi, dascălii, eclisiarhi și cioclii, cu protopopul în frunte, formaú un spalier la drépta gării, până lângă locul numit: *pentru dame, pentru bărbați.*

Mucenicele de la monastirea Adam, cu starița, avénd pe iubita casierită, măicuța Epraxia, lângă ea, formaú un alt spalier mai mic în stânga. Acestea trebuiaú să primescă pe sfânta Mița, cântând troparul din ziua Adormirii. Mai multe persoane de *nedistincțiune*, private cum s'ar dice, încă veniseră spre a face convenita pupare Prea-sfântului.

Șeful gării își rupesese picioréle alergând de colo, colo, dând ordine peste ordine bremzerilor, hamalilor și tot personalului imens al gării locale, --cu d. Pascu, polițaiul, după el.

Din pricina aceea a făcut câte trei bătături la fie-care deget, și acum se află în cura d-lui doctor Cal-Alb.

In sfârșit... Carul lui jupân Strusberg începu să arunce în spațiile ceresci șgomotul ascuțitului său șuerat.

Tótă lumea începu să se misce ca și cum ar fi fost atinsă de o *pilă* a lui Volta. Cum se opri, Ma-

rele păstor al turmei lui Brătianu & comp. apăru.. Gălbejită priveliște!..

Mai mulți pochii și ciocli s'aruncă de l' apucă de subsuori; iar turma cea necuvântată își scóte.. tot glasul din pept, sbierând de bucurie ca o adovărată turmă... de asini.

Marele păstor, pórta un papagal pe umérul drept, care speriat de aclamările mulțimei, fuge de s'ascunde în fustele sfinte Mița¹⁾, ce tocmai se ivise în ușa furgonului..

Cam... scandalos lucru... Prea-sfântul fusese tot drumul singur, singurel în furgon cu prea sfânta..

Lumea își șopti acésta în deajuns... sciti cât de rea e gura luméi..

După ce, acei mai cu *tropos*, putură să'și lipească buzele de sfânta mână a sfântului pitic; după ce măicuțele luară pe sus pe sfânta Mița, îmbrăcată à la dernière mode de Bucureștîmburg, cântându'i și descântându'i de șópte rele, toți porniră într'un lung și maiestos cortegiú până la palatul cuconului *Iancu Paladi Susaiú*, unde se pregătise de mai 'nainte, prin poruncă telegrafică, găzduirea înaltului Prea-lat.

Apoi, pe la césurile unu din ți, S. S. Mitropărlitul o luă la săhétósa în spre Stoicești, însoțit de clopotarul din Huși, Calinic, unde a doua-ți trebuia să *impreune* pe o nepótă a sa cu un june ténér capitalist.

Ast-fel se întéplă alaiul primirii înalt prea piticului Mitropărlitul Călin-Papagalescu.

Și fiind-că și pentru că am scris prea mult, las altei ocașunii să vă mai spuiú și alte lucruri.

Primiți, eccetera.

Hagi tărăe-brăú din Cotu-Negru

Post-scriptum.—Mă iertați, uitasem ce-va... Eminența sa Papagalescu a venit și a plecat inapoi cu un furgon special și gratuit, dat de onor. direcție a căilor ferate române.

Căpitan *Coccean* o făcut curte Miței cântându'i la ureche:

D'ăș mai trage câte am tras,
Eú de tine nu mă las... etc.

Șeful gării, în loc să pupe mâna sfântului, a pupat din eróre pe Sf. Mița... N'a nemerit'o tocmai rêu... Am țiș.

Serisóre trimisa de catre tatal seu d-lui Tache Tutunescu.

Ploesți, 14 Ciresear. 1885, d. Christ.

Hiul teti. Vai de mine, data-i iar de drăculețul; Făcuși iar vr'o nerođie, făcuși iar blestemății?!.. Nu-ți cântaiú eú tăculiță, — mai ades cu făcălețul: Când plecași de la bordeiu-mi s'ăși câștigí singur nutrețul:

„Cinste!.. cinste măș dănciucă, nu ciordelă, și nu hoții? ..

Ascultași?!.. Hași căci năravul încuibându-se în tine. A ajuns acuma, taică, să mă spariú însuși eú!! Să mă iaú de pěr eú singur, și să strig, plin de rușine: „Dómne! dómne, dumnezele, ce căđut'a peste mine, „S'emi vėd danciu'n pușcărie, vai amar de capul meú!“

Da, dănciucă, da tătucă, n'ai ajuns, dar se prea póte. Să ajungi în pușcărie dintr'un cės, într'un minut,

¹⁾ După cât știm sfânta Mița a fost *insărcinată* cu interumul afacerilor papagalești până la reíntórcerea titularului, Póte numai 'l-o fi condus până la Bérlad, bānuindu-l..

Not. Red.

NEBUNIELE SEPTEMANEI

Lumea furnică pe strade; dar nu știu, care 'ar simți în stare să îndure atâta doză de căldură, între patru pereți!.....

— Aer!... strigă dumnealui și cu dumneaei și braț la braț, o tulesc la spațir!

— Aer!... răcnește *noblețea Bucureșteană* aruncându-se cu mândrie în drumul de fier și strigând cu ifos conducătorului: Austria, Franța, Elveția, Belgia... și mai scii eú cari țeri cu aer!...

— Aer!... sbiară semi-noblețea (ciolanarii), și țști în drumul de fier (clasa III) pentru Comarnic, Sinaia, Predeal, etc., etc.

— Aer!... latră căinele, scoțând limba gâfăind, și o tulesc la umbra vre unui zid!..

Nu mai calici stău pe loc să se lupte cu căldura, să inghiță praful după strade...

Dar muzica cântă!... Și cântă nu glumesce pe la grădină, ca și cum ar voi să-ți zică — făcându-ți cu ochiul: — „*Poftiți; aici este bere, înghețată, limonadă răcoritoare, aer!*“ Da, aer, căci Bucureșciul s'a deschis ca varza (și aceasta mulțămită d-lui Claymoor care este prea atrăgător în dările lui de... sémă, scrise elegant și simandicos) și încă aer nu glumă, și unde se mai pune că vedeți și tétu, și încă ce tétu, franțuzesc, rumănesc, ovresc. Apropósito de teatru, să le luăm pe rând ca să nu ne încurcăm:

Rășca, Francezi care jócă tot *mare succes* (? of) și care la urmă ne înjură tot cu *mare succes* (!!! sic) când se întéplă (cam rar) ca în casa teatrului să dea holera (așa am auđit). *Dacia Martiră* și N. Uiménu, devenită clasică în analele literare; tótă ziua bună ziua *extraordinară* sau mai bine țiș *pierde-cară*... ei n'ai

ce-l face, gustul e mare la om, cestiunea e de era, bună, rea, dă și ea aer Bucureșcenilor!

Stavri. — Stavri și român, dracu a mai vėđut?... Dar ori-cum trecă mérgă, e românesc (vorbă să fie) ca să scurtăm vorba, pentru că vorba e de aer.

Fignita. — Pur și simplic, fără curcitură habraamesc;

Plus, Orfeu, Cosman, Eden, tétu croit expres de direcția generală a tétrelor (sic) pentru moralizarea tinerilor, și în special ca curs complet și gratuit, pentru estetica corporală... Și în fine *Suvenir, Labes, Oteleșianu, Greber, Mihai-Bravul* (bravo-cuib de morală) și plus câte mai sunt prin mahalale!... Tóte astea prin orchestre alese, musice, l'utari, strig pe corde duióse, de la sfințitul sórelui până la revărsatul zorilor (cam miț, dar fie) „*Ací e aer! aci e aer.*“

Să am pardon, căci de la una mă trezii la alta,..... vorbiam despre călduri... Uf... numai am pomenit, și

Căci vezi capu-ți cum te duce, chiar așa cum știi
in rôte.

Spre primejdiă, — vai mie, — și atunci atunci adio,
tôte

Osteneli, cu care tetea, în bordeiu 'mîi te-am crescut!...

Danciule, *bujorul* teti, la ce faci, te mai gândește;
Conul *Gogu* se ciordescă, este dat, că e ciocoî,
Inse tu, tu tăiulete, știi tu ce ți se gătește?
Știi tu ce așteptă, *Tache*, pe acel care ciordeste?!...
— Nu tăicuță. — Pușcăria, pușcăria vai de noi!...

Danciul teti! *Barosane*, *hec director*, cată bine
La ce tetea îți vorbește cu bocolă, vai de el;
El ce cântă, se'mplinesce, și atuncea vai de tine
Vai de noi, căci pui ca pată pe bordeiu'mîi, ha rușine,
Ha hocară, ha scuipeală, dragul teti feciorel!...

„*Hul teti*“ Alt nimica tetea n'are să'ți mai scrie,
De cât, *Tache*, de se poate, fără'ăți dice să ciordeste
Imi trimite prin depeșe, tutunaș într'o cutie,
Câtând însă, dragul teti, *șofraniă* mai mult să hie...
Eū, cu slujba sunt acolo unde mă știi în Ploesci.

Blagoslovenile mele (Nediscifrabîl).

p. aidoma **Cocârgea**

DIN RÂMNICU-VÂLCEA

Râmnicu-Vâlcea, 24 Iunie 1885.

Domnilor Redactori,

Cu totă nepăsarea omenilor noștri de strat, de a
face să se creeze o industrie națională românească,
la noi însă, cu mari sacrificii, iubitorii de progres,
luptă cu multă bărbăție întru îndeplinirea dorinței
exprimate de repausatul congres de la Iași, care
nu e alta de cât propagarea și dezvoltarea indus-
triei naționale.

Ca să vedem asemenea minuni în Râmnicu-Vâl-
cea, ne-a fost dat—din *norocire*—să avem un pre-
ședinte de tribunal și un portărel, omeni cu *skepsis*
și cu spor la ori-ce întreprindere.

În asociațiune amînduoi, se puseră pe lucru și
reuși să întemeze o industrie, necesară guvernului,
colectiviștilor în fine, și anume industria *ștreangurilor*.

Care nu ne fu mirarea, să vedem într'un scurt
timp, producțiunile fabricii de ștreanguri a celor
doi asociați și încă cu o perfecțiune demnă de ad-
mirat. Ast-fel vedurăm expus în coridorul preșe-
dintelui tribunalului un *ștreang* făcut din teiū, îm-
pletit cu multă artă, pe care era imprimat numele
fabricantului: *Mateii*. Un specimen de aceeași pro-
ducțiune se vede expus la domiciliul portărelului
pe care se vede imprimat numele consortiului celui
d'antăiu: *Nae*.

După cum vedem, voință numai să fie căci se
pöte face ori-ce în țara noastră.

Felicităm pe inițiatorii înființării acestei fabrici
și le urăm deplin succes în noua lor întreprindere.

O mică observațiune: Pentru încurajarea acestei
industrii, ar fi bine ca ambii asociați să parcură
orașul cu câte un ștreang de gât, spre a arăta tutor
cetățenilor ce produce fabrica lor.

Un abonat

DUPE LEGE

Când i se impută vre-o coțcărie
Astui regim roșu și stigmatizat,
Drept răspuns el strigă: „adevărat nu e
„Căci noi după lege tocmai am lucrat“.

nădușeala a început să-mi curgă!... Nu scii d-vostră
cum stați?... Eū parcă sunt în iad... Așî voi să mă
duc la baziul *Societății de dare la semn*, dar, când
mă gândesc că iar o să dau cu ochii de Alecache Da-
vila, mă cutremur!... Cum, nu'l cuvós ceți?... Conu Ale-
cache Davila..., cel care este atașat la o ambasadă, nu
scii care!... Periculos rumâu!... Inchipuiți-vă ce nă-
rav are, după ce face baie, răcorit la piele și încăldît
la cap, ese din bazi de obiceiū în stare neregulată...
începe să tragă, cu pistolul în semn și cu halba de
bere în gură... E nostim când ochesce cu pistolul, dar
e furios să-l veđi adăpându-se cu bere...

Bine că 'mi-am adus aminte de bere... Nu se bea
mai prost la Luter și Opler!... păcat însă că este prea
departe, dar ori-cum, așa cum e, nu este chip s'era
să găsesci o mesciöră măcar, ca ori și care crescî, să
poți să-ți răcoresci limba în sinul lui Abraham, (avis
călugărimit) și să-ți potolesci setea...

Spuî cum că țeranul, când se 'mpotrivește
Vr'unui om d'al dîlei ca să nu-l jupöie
E bêtut de mörte!... Răspunsul lor este:
„Legea-așa prevede, ösele să-i möie“.

De spuî că prefectul este o ordură
Ce pe 'nvătătoare crud le siluește,
El încep să sbiere și să facă gură
Zicend cum că legea așa glăsuește.

Te plângi la ministru pentru ingerințe
Făcute, pe față, în alegeri chiar
Și în loc să curme aste suferințe:
„Legea-așa prevede îndestul de clar“.

Cerî o funcțiune—cu diploma 'n mână—
„Nu-i destul“ zic dênși cu amar cinism,
„Cu diploma astăzi poți să mergi la stână
„Fin'că legea cere numai nepotism“.

Mergi la judecată: de n'oi fi din turmă
Te trimete acasă precum ai venit.
Reclamî la ministru, cređend că la urmă
O să ai dreptate!... dar ești păcălit.

Ministru 'ți răspunde: legea-i vițiosă,
Nu sunt eū de vină ei, cel ce-o făcu,
Legea este lege: albă, neğră, rösă
Ascult-o căci alt-fel intri 'n crimă-acu.

Ađi nimic nu face cei de la putere
Care să nu fie prevăzut în legi
Ast-fel se esplică, cum lapte și miere
Curge în totă țara peste sate 'ntregi.

Până și bătaia, până ce și băta
Aū fost prevăzute în acest vast cod,
Cetățenii pacinici pot să-ți dea atata
Cât îți trebuie să te faci nod.

A mai văzut lumea pe Atila Hunul,
Pe vandali celebrii, Goți și Ostrogoți,
Ca regimul așa însă, nu-i nici unul
Nici va fi vr'o dată mai hoț între hoți.

Minunea minunilor

Un soldat din roșiorî ne istorisese următorul
fapt:

Eram de serviciū în grajd. La unul din colțurile
sale aud vorbind doi indiviđi. Mă apropiî să ved
dacă sunt din camaradii mei, și care nu-mî fu mi-
rarea când observaiū că vorbitorii erau doi cai.

Medicul regimentului înscințat despre acest unic
fapt, din cercetările științifice ce a făcut, constată
că la amîndouă caii, cine scie prin ce circumstanțe,
li se administrase, cu 10 minute mai înainte, *Pilu-
lele Géraudel*.

ROBIA

Robia nu-i născută, robia e creată;
Și multe fase număr în traiu-i secular.
Ambiția, nesațiul, e mâna ei armată,
Executor e omul, acest *atom-vulgar*.

El veđi, așa e că uitam!... Mare progres a mai
făcut și tinerimea noastră... a ajuns să dea 25 la sută
înaintea lui Gambinus..... (mai las nițel, fie 15) ba
chiar și lui neica Chițu..... Ia mă rog, să-mî fie cu
ertăciune, d-vostră scii mai bine, adevărat să fie că
mustăciosul asta, iar o să vină la minister?...

D'ar da Dumnezeu să vie mai repede, că bietul Gre-
bert să disperase c'o să dea în doaga Madamei Paul...
Ce o mai fi și cu schimbările astea ministeriale nu mai
scii, cât apuci să strănuți, s'a schimbat la față lu-
crurile!... Uite frate, unde bați și unde crapă (vorba
țiganului), se nu care cum-va să mă audă cetașii-na-
ționali, Moruzești... N'ăți audî de dênși?... Să ne fe-
rască Dumnezeu... Dar ori-cum, nu ar fi rău, așa ceva
să intrăm în daraveri... Să-ți ce este Muzău?... El bine
în ansamblul moruziștilor îl găsiți!... Voiți comisari?...
numai de cât, present pe onorabilul domn, Davidescu et.
comp!... Doctori, farmaciști?... Năică Spițeru, supra-

Adam antăiu în lume robiei se inclină,
Și ved acele vremuri ca printr'un lanț ținend
Cu-aceste de acuma când omul se întină
În mlăștinile-i hăde mai mult de cât ori când.

Se 'napoește-un popoi, s'ucide prin robie
Sfărmandu-i simțimentul de bine și frumos;
La lucruri rușinoșe robia îl imbie,
Ș'ast-fel în sinul lunei rămâne 'ntunecos.

Dar rea e și robia în sênul libertății,
Când aū în mână frêul vr'o duoi sau trei tirani,
Și'n haîna amăgirii, sub masca bunătății.
Adorm poporul, țara o viață 'ntrégă d'anî?

Popor-copil, s'ermanul, se crede 'n tericire
Ba chiar se pun de'naltă acestor ömeni mari
Statui; le dă domenii, — spre vecnic'amintire;
Iar ei, rinjesc în umbră!... *moravuri, timpî amari!*

Ionița Pârleađă.

SPECTACOLE

În grădina Stavri, se va juca în curênd renumita piesă:

OBRĂSNICIA

Dramă caraghiösă în 3 acte, de d. Andronescu,
Prețurile locurilor vor fi urcate.

ȘARADĂ

de Molania Vasiliu.

Din două părți e compus
Numele ce am de spus,
Prima parte ne arată
Un lichid aprindător,
Invers dacă e luată
E un ce îngrozitor,
Cu vocala de la fine
E loc de memorii pline,
Și invers de e luată
Dușman omului arată
A doua cu-a treia parte
Timpul petrecend s'arate.
Invers dacă îl citești
Verb neregulat găsești.
Tot cuvêntul ne arată
Locul unui eroū o dată.

A apărut de sub tipar piesa: **Talmeș-
Balmeș**, comedie farsă într'un act și în
versuri de *Dem. Marinescu-Marion*.

Se sfi de vözare la redacțiunea *Ciu-
linului*, str. Academiei No. 24, pe preț de
50 bani.

GRADINA RASCA

Trupa Francesă

în töte serile reprezentațiunii

Tipografia Modernă, Gr. Luis, Str. Academiei No. 24

numit trei puncte... voiți Himiști... Mesciu, cu chila
după el..... Voiți matematici... Muscelenu și cetași...
Voiți mineralogici?... Dumitrescu... Voiți zoologiști?...
Lachovari (!!!). Voiți în fine literați, poeți? și dăștia
sunt!... I. I. Roșca et. comp. I. I. Trușescu ;... nu cu-
nösceți pe gingașul poet I. I. Trușescu?... Vai de
mine!... Bun băiat, stihar renumit, dar... are un cusur...
ăsta este secretul meu; păcat de el însă că amar își
ispăsesce păcatele în starea în care se găsesce ca slugă
la d'êrlögă.

Uf... mă rog, să am pardon, dar e prea căld... Așî
avea multe și mărunte se vă destălnuesc, din nebuniile
sêptemănei aștia, dar nu mai pot, purdaluca de căl-
dură m'a încins... și muzicele a început să cheme lu-
mea la *hair*...

Pardonisiți, vă rog, și mă scuzarișiți... căci tot ce e
mult nu e bun! Cu plecăciune... Ba mai bine la reve-
dere.
Balulau.

DISTRIBUIREA PREMIILOR.

